

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Svetlana Filincova, Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh, Nina Vascan

examinând recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Profilm Company” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială „Visofarmec” societate cu răspundere limitată împotriva societății cu răspundere limitată „Profilm Company” și Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă) cu privire la rezilierea contractului, încasarea sumelor de finanțare și compensarea cheltuielilor de judecată

c o n s t a ț ă

La 05 mai 2011, societatea comercială „Visofarmec” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată SC „Visofarmec” SRL) a depus în Judecătoria Economică de Circumscripție cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Profilm Company” (denumirea prescurtată SRL „Profilm Company”) și Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии din Federația Rusă (denumirea prescurtată РОФСРК РФ) cu privire la obligarea executării pct. 4 al contractului din 15 decembrie 2006 (vol. I, f.d.3-4).

În motivarea acțiunii a menționat că, la 15 decembrie 2006, între SC „Visofarmec” SRL, SRL „Profilm Company” și РОФСРК РФ a fost semnat contractul de producere comună a filmului „Ты – сверху, я – снизу”. În conformitate cu prevederile pct. 1 al contractului, SC „Visofarmec” SRL și-a asumat obligația să finanțeze producerea filmului nominalizat cu surse financiare, obligație care a fost îndeplinită integral.

Totodată, conform pct. 4 al contractului, РОФСРК РФ și SRL „Profilm Company” și-au asumat obligația să întoarcă SC „Visofarmec” SRL în decurs de 6 luni de la finisarea producerii filmului „Ты – сверху, я – снизу”, sumele primite pentru producerea acestuia.

Reclamanta relevă că, la 06 august 2007, a fost semnat actul de primire-predare a filmului „Ты – сверху, я – снизу” conform căruia producerea filmului s-a finisat, însă, din motive necunoscute SRL „Profilm Company” și РОФЦРК РФ nu au respectat prevederile contractuale asumate prin contractul nr. 12/06-01 din 15 decembrie 2006.

Susține că, a expediat în adresa părților scrisori cu propunerea de tranșare extrajudiciară a litigiului, prin care i-a informat că dacă nu-și vor executa obligațiile contractuale, SC „Visofarmec” SRL va iniția un proces judiciar de încasare forțată a datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Deopotrivă, indică faptul că, contractul nominalizat nu prevede calcularea penalității de întârziere, astfel, opinează că despăgubirea pentru utilizarea mijloacelor bănești urmează a fi calculată conform art. 619 din Codul civil.

SC „Visofarmec” SRL solicită obligarea solidară a SRL „Profilm Company” și Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă) să execute pct. 4 al contractului din 15 decembrie 2006 în folosul SC „Visofarmec” SRL; și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 07 martie 2012, SC „Visofarmec” SRL a depus cerere de concretizare/modificare a temeiului și obiectului acțiunii, prin care solicită rezilierea contractului nr. 12/06-01 din 15 decembrie 2006 și restituirea prestațiilor executate, prin încasarea solidară din contul SRL „Profilm Company” și Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă), în beneficiul SC „Visofarmec” SRL a sumei de 250 000 de dolari SUA (USD), ceea ce constituie valoarea finanțării realizării/producerii filmului, precum și tuturor cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d.85 recto-verso, 65-66).

În argumentarea cererii a indicat că, la 15 decembrie 2006, părțile litigante au încheiat contractul nr. 12/06-01, care are ca obiect realizarea/producerea filmului artistic. Conform capitolului II al contractului, reclamanta și-a asumat obligația de a finanța realizarea/producerea filmului, în sumă de 250 000 de dolari SUA (USD), urmând să transfere suma pe contul părâtei SRL „Profilm Company”, care 1-a rândul său a avut obligația să transfere suma către Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă). Astfel, întru executarea obligațiilor sale contractuale, SC „Visofarmec” SRL a transferat către SRL „Profilm Company” mijloace financiare în sumă totală de 250 000 de dolari SUA (USD).

Totodată, conform capitolului III pct. 4 al contractului, părâții și-au asumat obligația să restituie SC „Visofarmec” SRL suma finanțării producerii filmului, în sumă de 250 000 de dolari SUA (USD), însă, această obligație a rămas neexecutată până la momentul depunerii cererii în instanța de judecată.

Reclamanta relevă că părâții și-au realizat scopurile scontate, astfel în urma difuzării filmului finalizat obținând beneficii materiale și nemateriale.

Deopotrivă, afirmă că în conformitate cu capitolul III pct. 6 al contractului, SC „Visofarmec” SRL este în drept să pretindă și la venitul în mărime de 50% în urma difuzării filmului, însă, și această prevedere contractuală nu a fost executată de către părâți.

SC „Visofarmec” SRL invocă faptul că, în asemenea circumstanțe, prin neexecutarea obligațiilor contractuale de către părâți, i-au fost cauzate prejudicii considerabile.

Judecătoria Comercială de Circumscripție, prin încheierea din 26 martie 2012 (vol. I, f.d. 89), a transmis cauza pentru examinare după competență la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, prin hotărârea din 10 iunie 2015 (vol. II, f.d.87, 93-98), a respins cererea de chemare în judecată ca tardivă și nefondată.

Prima instanță și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 271, 272, 514, 572, 602, 666-668, 733, 931, 942, 957, 958 din Codul civil și art. 98 din Codul de procedură civilă.

În consolidarea soluției sale, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, a reținut că, reclamanta, având calitatea de beneficiar în contractul din 15 decembrie 2006, putea cere rezilierea contractului doar până la realizarea/producerii lucrării (filmului). În cazul din speță, însă, lucrarea de fapt a fost executată și nu există temei de reziliere a contractului. Chiar și eventual rezilierea, obligă beneficiarul de a achita toate lucrările executate de către antreprenor sau executant.

Mai mult decât atât, la momentul recepționării lucrării, reclamantul nu a solicitat și nu a indicat careva abateri de la modul și condițiile executării lucrărilor. Astfel, nu a formulat reclamații referitor la viciile lucrării, iar temei de reziliere a contractului pe motivul de executare a lucrării nu poate fi reținut, nefiind probat.

Aderent, prima instanță a conchis că reclamanta a cerut rezilierea contractului, însă, nu a respectat procedura prealabilă a instituției rezilierii, deoarece nu a probat faptul că a somat ambii părți despre intenția de reziliere a contractului.

Succesiv, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, a conchis că cererea de chemare în judecată a fost depusă de către reclamantă cu expirarea termenelor de prescripție. Or, conform pct. 4 al Capitolului III al contractului, reclamantei urma să i se achite suma în termen de șase luni de la predarea-primirea filmului. Astfel, având în vedere că filmul a fost recepționat de către SC „Visofarmec” SRL la 06 august 2007, termenul de șase luni a expirat la 07 februarie 2008. Respectiv, termenul de prescripție de trei ani a expirat la 09 februarie 2011, iar cererea de chemare în judecată fiind depusă la 05 mai 2011.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 05 iulie 2017 (vol. II, f.d. 226-227, 228-236), a admis apelul declarat de SC „Visofarmec” SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 10 iunie 2015.

A casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 10 iunie 2015, și a emis o nouă hotărâre prin care:

A admis cererea de chemare în judecată și a reziliat contractul nr. 12/06-01 din 15 decembrie 2006 încheiat între Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă), SC „Visofarmec” SRL și SRL „Profilm Company”, ce a avut ca obiect crearea, producerea și distribuirea operei audiovizuale.

A dispus restituția prestațiilor, prin încasarea solidară de la SRL „Profilm Company” și Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă) în beneficiul SC „Visofarmec” SRL a sumei de 250 000 de dolari SUA, în echivalentul valutei naționale conform cursului oficial al BNM din data executării, ce constituie contravaloarea prestației achitate dar neexecutate, inclusiv prin obligarea SC „Visofarmec” SRL de a restitui Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии

(Federația Rusă) și SRL „Profilm Company” opera audiovizuală, inclusiv să transfere toate drepturile de autor înregistrate.

Instanța de apel și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 9 alin. (1), art.512 alin. (1), art. 514, art. 572, art. 712 alin. (1), art. 716 alin. (1) și (2), art. 737 alin. (1), art. 748 alin. (2) din Codul civil.

În consolidarea soluției sale, Curtea de Apel Chișinău a reținut că, prin prisma normelor legale invocate, acțiunea SC „Visofarmec” SRL nu poate fi constatată ca prescrisă, iar prima instanță a constatat unele circumstanțe, care nu sunt probate prin suportul probator prezent la materialele cauzei.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că SRL „Profilm Company” și ПОФСРК РФ nu și-au executat obligațiile asumate față SC „Visofarmec” SRL prin contractul nr. 12/06-01 din 15 decembrie 2006, și anume de a restitui suma de 250 000 de dolari SUA (USD) și venitul în mărime de 50% difuzării filmului.

Astfel, aceste împrejurări au determinat SC „Visofarmec” SRL de a notifica SRL „Profilm Company” și ПОФСРК РФ despre rezilierea contractului nr. 12/06-01 din 15 decembrie 2006, notificare care a fost recepționată și ignorată de către părți. Respectiv, instanța de apel a conchis că SC „Visofarmec” SRL a notificat în modul stabilit de lege intimații, printr-o declarație scrisă, despre rezilierea contractului în legătură cu neexecutarea esențială a obligațiilor din partea SRL „Profilm Company” și ПОФСРК РФ.

Subsecvent, Curtea de Apel Chișinău a evocat că în conformitate cu pct. 8 al capitolului IV al contractului, în partea repartizării veniturilor contractul are valabilitate de 5 ani, de la momentul semnării actului de primire-predare a filmului. Prin urmare, acțiunea nu poate fi considerată ca prescrisă.

La 19 iulie 2017, SRL „Profilm Company” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017, prin care solicită casarea deciziei recurate, cu menținerea hotărârii primei instanțe (vol. III, f.d. 3-7).

În motivarea recursului menționează că, la momentul recepționării lucrării, SC „Visofarmec” SRL nu a formulat obiecții. Respectiv, aceasta având calitatea de beneficiar conform contractului din 15 decembrie 2006, putea cere rezilierea contractului doar până la realizarea lucrării. În cazul din speță, însă, lucrarea de fapt a fost executată și nu există teme de reziliere a contractului. Ba mai mult decât atât, în cazul unei eventuale rezilieri a contractului, beneficiarul oricum este obligat să achite toate lucrările executate de către antreprenor sau executant.

Aderent, recurenta subliniază faptul că SC „Visofarmec” SRL nu a respectat procedura prealabilă prevăzută pentru revendicarea de reziliere a contractului.

La fel, remarcă faptul că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu expirarea termenelor de prescripție. Or, conform pct. 4 al Capitolului III al contractului, reclamantei urma să i se achite suma în termen de șase luni de la predarea-primirea filmului. Astfel, având în vedere că filmul a fost recepționat de reclamantă la 06 august 2007, termenul de șase luni a expirat la 07 februarie 2008. Prin urmare, termenul de prescripție de trei ani a expirat la 09 februarie 2011, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 05 mai 2011.

La 09 octombrie 2017, SRL „Profilm Company” a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017, prin care solicită casarea deciziei recurate, cu menținerea hotărârii primei instanțe (vol. II, f.d.19-31).

În motivarea recursului suplimentar, menționează că actul de predare-primire a filmului, datat cu 06 august 2007, a fost semnat de către SRL „Profilm Company” și РОФЦПК РФ și transmis SC „Visofarmec” SRL pentru contrasemnare, însă, ultima a refuzat semnarea acestuia. Ulterior, s-a depistat că în baza actului de predare-primire a filmului din 06 august 2007 SC „Visofarmec” SRL și-a înregistrat la AGEPI dreptul de autor asupra filmului „Ты – сверху, я – снизу”. Respectiv, nu există vreun act doveditor că SRL „Profilm Company” ar fi dispus de beneficii materiale în urma realizării acestui film.

Curtea Supremă de Justiție, prin încheierea din 02 mai 2018, a considerat admisibil recursul declarat de SRL „Profilm Company” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Profilm Company” urmează a fi admis, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 10 iunie 2015 din motivele ce succed.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din suportul probator administrat se atestă că, la 15 decembrie 2006, SC „Visofarmec” SRL, SRL „Profilm Company” și РОФЦПК РФ a fost încheiat contractul nr. 12/06-01 de producere comună a filmului artistic „Ты – сверху, я – снизу” (f.d. 5-6 recto-verso).

Conform pct. 2.1 al contractului, SC „Visofarmec” SRL și-a asumat obligația de a finanța realizarea/producerea filmului, în sumă de 250 000 de dolari SUA (USD). Astfel, aceasta urma să transfere această sumă în contul SRL „Profilm Company”, care 1-a rândul său urma să transfere suma în contul Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă).

Punctul 3.3 al contractului stipulează că РОФЦПК РФ i se transmit drepturile exclusive de a efectua toate operațiunile financiare de difuzare a produsului și realizarea drepturilor de autor, de proprietate și a drepturilor conexe în toate statele lumii.

Deopotrivă, prin prisma pct. 3.4 al contractului, РОФЦПК РФ împreună cu SRL „Profilm Company” și-au asumat obligația să restituie SC „Visofarmec” SRL, în decurs de 6 luni de la finisarea producerii filmului, sumele primite pentru producerea acestuia în sumă de 250 000 de dolari SUA (USD).

De asemenea, conform pct. 3.6 al contractului, după restituirea tuturor sumelor în mărimea stipulată la pct. 3.4, SC „Visofarmec” SRL este în drept să pretindă la venitul în mărime de 50% primit de la realizarea drepturilor asupra filmului.

Punctul 4.8 al contractului statuează că, clauzele contractuale ce țin de realizarea filmului și distribuirea venitului între părți sunt valabile în decurs de 5 ani de la momentul predării-primirii produsului finit.

Subsecvent, Colegiul constată că, la 06 august 2007, Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă), SRL „Profilm Company” și SC „Visofarmec” SRL au semnat actul de predare-primire a filmului artistic cu două episoade „Ты – сверху, я – снизу”. Conform acestuia, la 06 august 2007, reprezentanții companiilor au primit produsul pentru difuzare (închiriere). Totodată, actul de predare-primire prescrie că toate drepturile de autor, de proprietate și drepturile conexe aparțin SC „Visofarmec” SRL (vol. I, f.d.7).

Conform notei informative nr. 862 emise de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova la 20 martie 2015, în Registrul de Stat al obiectelor protejate de dreptul de autor și drepturile conexe este înregistrată opera „Ты сверху, я снизу”, titular de drepturi fiind SC „Visofarmec” SRL, conform certificatului seria AV nr. 3267/1723 din 12 octombrie 2007 (vol. II, f.d. 42, 43).

Aderent, Colegiul reține că, la 01 noiembrie 2007, SC „Visofarmec” SRL a informat Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă) și SRL „Profilm Company” că, în legătura cu neexecutarea obligațiilor contractuale de către acestea, își rezervă dreptul de realiza de sine stătător difuzarea premierei filmului (f.d. 44).

Verificând legalitatea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție vedește că instanța de apel nu a stabilit toate circumstanțele cauzei, a apreciat arbitrar suportul probator cercetat și a interpretat eronat cadrul legal ce guvernează raportul litigios, circumstanțe care au succedat adoptarea unei soluții eronate, astfel încât partea motivată fiind în contradicție cu soluția pronunțată.

În debut, Colegiul apreciază ca eronată concluzia instanței de apel, precum că „acțiunea SC „Visofarmec” SRL nu poate fi constatată ca fiind prescrisă ... or, conform pct. 4.8 al contractului, în partea repartizării veniturilor, acesta are valabilitate de 5 ani, de la momentul semnării actului de primire-predare a filmului...”.

La capitolul dat, instanța de recurs reiterează că, potrivit pct. 4.8 al contractului, clauzele contractuale ce țin de realizarea filmului și distribuirea venitului între părți sunt valabile în decurs de 5 ani de la momentul predării-primirii produsului finit.

Astfel, este injustă concluzia instanței de apel precum că contractul urma a fi examinat și respectiv interpretat integral și corespunzător prevederilor acestuia, or, prevederile pct. 4.8 instituie doar termenul de valabilitate a contractului în partea distribuirii venitului din realizarea drepturilor de autor asupra filmului artistic cu două episoade „Ты – сверху, я – снизу”. Respectiv, aceste prevederi urmează a fi interpretate *stricto sensu* doar în partea distribuirii venitului conform pct. 3.6 al contractului și nu au aplicabilitate asupra raporturilor restituirii sumei finanțării de către SC „Visofarmec” SRL pentru producerea filmului, conform pct. 3.4 al contractului.

Or, prin prisma articolului 725 din Codul civil, contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credințe. Contractul se interpretează după intenția comună a părților, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați.

Colegiul evocă faptul că, în sensul normei legale precitate, interpretarea

contractului constă nu doar în determinarea conținutului clauzelor incluse de către părți în contract, ci și în determinarea efectelor pe care urmează să le producă contractul. Astfel, interpretarea contractului constă în determinarea voinței părților, astfel încât la determinarea sensului termenilor incluși în contract prioritate se acordă intenției comune a părților.

În consecvența logicii expuse supra, Colegiul deduce că, prin semnarea contractului nr. 12/06-01 din 15 decembrie 2006 părțile contractante și-au manifestat voința că termenul de 5 ani instituit la pct. 4.8 al contractului are aplicabilitatea doar în partea raporturilor ce țin de distribuirea venitului rezultat din realizarea drepturilor de autor, conform pct. 3.6 al contractului.

Prin urmare, obligațiunile contractuale ce nu cad sub incidența distribuirii venitului, conform pct. 3.6 al contractului, sunt guvernate de termenul general de prescripție prescris de legea civilă.

În această ordine de idei, Colegiul taxează că în conformitate cu prevederile art.267 alin. (1) din Codul civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Aderent, articolul 272 din Codul civil prescrie în alineatul (1) că, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Instanța de recurs constată, prin prisma pct. 3.4 al contractului, că în condițiile speței, Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă) și împreună cu SRL „Profilm Company” urmau să restituie SC „Visofarmec” SRL suma de 250 000 de dolari SUA (USD) primită pentru producerea filmului „Ты – сверху, я – снизу”, în decurs de 6 luni de la finisarea producerii filmului.

Deopotrivă, Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă), SRL „Profilm Company” și SC „Visofarmec” SRL au semnat la 06 august 2007 actul de predare-primire a filmului artistic cu două episoade „Ты – сверху, я – снизу” (vol. I, f.d.7). Respectiv, termenul de șase luni pentru restituirea sumei finanțării de reclamantă în producerea filmului nominalizat a început să curgă din momentul semnării actului de predare-primire și a expirat la 07 august 2007. Astfel, termenul de prescripție extinctivă de trei ani a expirat la 09 februarie 2011, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 05 mai 2011 (vol. I, f.d. 3).

Corelând ipotezele relevate, Colegiul constată justetea concluziei primei instanței că prescripția extinctivă ca termen juridico-civil se răsfrânge asupra posibilității SC „Visofarmec” SRL de a-și apăra dreptul încălcat pe calea acțiunii civile, iar în cazul în care acțiunea nu a fost înaintată, s-a stins dreptul la apărare a acesteia pe calea acțiunii civile, și anume dreptul la acțiune.

Așadar, se consideră stins dreptul subiectiv la apărarea dreptului pe calea acțiunii civile, iar prima instanță corect și întemeiat a respins cererea de chemare în judecată. Or, condițiile stabilite de legiuitor pentru exercitarea dreptului la acțiune în interiorul termenului de prescripție, trebuie să asigure o îmbinare echitabilă a intereselor persoanelor fizice și juridice, inclusiv dreptul de a fi examinată cauza „în mod echitabil”. Dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului

egalității armelor, aceasta presupunând posibilități procesuale egale pentru părțile în proces, indiferent de calitatea lor, deoarece fiecare parte, atât reclamantă cât și pârâtă, trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație mai dezavantajoasă sau mai avantajoasă în raport cu adversarul său.

În altă ordine de idei, cu referire la dezideratele SC „Visofarmec” SRL ce țin de rezilierea contractului nr. 12/06-01 din 15 decembrie 2006, Colegiul notează că, în conformitate cu prevederile articolului 942 din Codul civil, beneficiarul poate rezilia contractul oricând până la realizarea completă a lucrării sau a prestației, fiind obligat să plătească antreprenorului sau prestatorului retribuția pentru lucrările sau prestațiile efectuate și să repare prejudiciul cauzat prin reziliere.

La caz, instanța de recurs reliefează că legiuitorul a instituit o particularitate distinctă contractului de antrepriză sau prestări de servicii, și anume faptul că beneficiarul este îndreptățit de a cere rezilierea contractului în orice moment până la realizarea completă a lucrării sau a prestației.

În condițiile speței, însă, se distinge că obiectul contractului nr. 12/06-01 din 15 decembrie 2006, rezilierea căruia îl revendică reclamanta SC „Visofarmec” SRL, a fost realizat complet și prin actul de predare-primire a fost transmis la 06 august 2007 reprezentanților Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă), SRL „Profilm Company” și SC „Visofarmec” SRL pentru difuzare/închiriere. Totodată, actul de predare-primire stipulează că toate drepturile de autor, de proprietate și drepturile conexe aparțin SC „Visofarmec” SRL (vol. I, f.d.7).

Analizând suportul probator administrat de reclamantă și coroborându-l actului de predare primire nominalizat, Colegiul atestă că, la primirea produsului finit – filmul artistic cu două episoade „Ты – сверху, я – снизу”, SC „Visofarmec” SRL nu a formulat careva obiecții. Or, conform art. 958 alin. (1) din Codul civil, viciile și abaterile constatate trebuie stipulate în actul de recepționare semnat de părți sau întocmit unilateral, în care se stabilește modul, condițiile și termenele de înlăturare a viciilor și a abaterilor constatate.

Astfel, prima instanță just a constatat că, la momentul recepționării lucrării, reclamanta nu a solicitat și nu a indicat careva abateri de la modul și condițiile executării lucrărilor, nu a formulat reclamații referitor la viciile lucrării.

La fel, nu poate fi reținut ca temei de reziliere a contractului faptul neexecutării contractului în partea restituirii sumei finanțării producerii produsului audiovizual, or, conform art. 733 din Codul civil, contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat decât în temeiuri prevăzute de lege sau prin acordul părților.

La caz, instanța de recurs opinează că instanța de apel eronat a aplicat dispozițiile art. 748 alin. (2) din Codul civil, deoarece aceasta este o normă generală care reglementează „rezilierea contractelor cu executare succesivă pentru motive temeinice”. În speță, însă, raporturile dintre Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă), SRL „Profilm Company” și SC „Visofarmec” SRL sunt guvernate de dispozițiile Capitolului XI din Codul civil „antrepriza și prestările de servicii”, care la art. 942 instituie reguli speciale de reziliere a contractului de către beneficiar.

Prin urmare, prima instanță corect a conchis că SC „Visofarmec” SRL putea invoca rezilierea contractului nr. 12/06-01 din 15 decembrie 2006 doar până la

realizarea produsului care a constituit obiectul contractului, iar odată cu recepționarea produsului a decăzut din dreptul de reziliere a contractului.

Mai mult decât atât, o circumstanță importantă care a format poziția instanței referitor la netemeinicia capătului de acțiune cu privire la rezilierea contractului, este faptul că reclamanta SC „Visofarmec” SRL și-a înregistrat în Registrul de Stat al obiectelor protejate de dreptul de autor și drepturile conexe drepturile de proprietate asupra operei audiovizuale „Ты сверху, я снизу”, fapt pentru care i s-a eliberat certificatul seria AV nr. 3267/1723 din 12 octombrie 2007 (vol. II, f.d. 42, 43).

Corelând circumstanțele expuse supra, instanța de recurs ajunge la concluzia că hotărârea instanței de apel se bazează pe neelucidarea multiaspectuală a circumstanțelor importante pentru justa soluționare a disensiunii dedusă judecătii și pe interpretare eronată a cadrului normativ legal ce guvernează raportul litigios, circumstanță ce a generat adoptarea unei soluții greșite.

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (*Hirvisaari împotriva Finlande*).

În acest sens se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Din considerentele menționate, și având în vedere că, argumentele invocate de societatea cu răspundere limitată „Profilm Company” și-au găsit confirmare, iar instanța de apel a emis o decizie neîntemeiată, dictată de concluzii nemotivate, interpretarea eronată a cadrului legal incident speței și neelucidarea tuturor circumstanțelor pertinente speței, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului, casării deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 și menținerii hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 10 iunie 2015.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) și art. 445 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

A admite recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Profilm Company” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017.

A casa decizia Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017.

A menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 10 iunie 2015, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială „Visofarmec” societate cu răspundere limitată împotriva societății cu răspundere limitată „Profilm Company” și Региональный Общественный Фонд Содействия Развитию Кинематографии (Federația Rusă)

cu privire la rezilierea contractului, încasarea sumelor de finanțare și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan